

PROTOKÓŁ

z III spotkania Zespołu Lokalnej Współpracy
przeprowadzonego w ramach opracowania Planu zadań ochronnych
dla obszaru Natura 2000 Rzeka San PLH180007
w dniu 10.12.2012 r. w Przemyślu

Spotkanie odbyło się w budynku Nadleśnictwa Krasiczyn. Jego organizatorem była Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie. Miało na celu przedstawienie propozycji zmian w Standardowym Formularzu Danych, przeanalizowanie uwag zgłoszonych przez członków ZLW oraz zaprezentowanie poprawionego projektu PZO.

PROGRAM SPOTKANIA:

- ✓ Przedstawienie propozycji zmian oceny ogólnej oraz oceny znaczenia obszaru dla przedmiotów ochrony w Standardowym Formularzu Danych.
- ✓ Identyfikacja istniejących oraz potencjalnych zagrożeń przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000.
- ✓ Przedstawienie propozycji działań ochronnych oraz wskazań do dokumentów planistycznych.
- ✓ Przedstawienie oraz odniesienie się do uwag zgłoszonych przez uczestników II spotkania ZLW;
- ✓ Dyskusja.

PROWADZĄCY I PRELEGENCI:

- ✓ Agnieszka Marcela – I Zastępca Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie i Regionalny Konserwator Przyrody,
- ✓ Robert Stańko – koordynator projektu planu zadań ochronnych dla Obszaru PLH180007 Rzeka San.

UCZESTNICZY:

- ✓ Magdalena Radecka – Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego,
- ✓ Rajmund Kaliszak – Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego,
- ✓ Urszula Kopczak – Urząd Gminy Przemyśl,
- ✓ Zbigniew Gnus – Urząd Gminy Przemyśl,
- ✓ Katarzyna Nowosielska – Urząd Gminy Nozdrzec,
- ✓ Agata Kasyan – Urząd Miasta Przemyśl,
- ✓ Jerzy Wolski – Urząd Miasta Przemyśl,
- ✓ Piotr Jucha – Urząd Gminy Żurawica,
- ✓ Lucyna Zymyn – Podkarpackie Biuro Planowania Przestrzennego w Rzeszowie,
- ✓ Marek Woźniak – Podkarpackie Biuro Planowania Przestrzennego w Rzeszowie,
- ✓ Przemysław Włodek – Nadleśnictwo Krasiczyn,
- ✓ Witold Pilch – Nadleśnictwo Krasiczyn,
- ✓ Małgorzata Skoczylas - Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie,
- ✓ Agnieszka Szybiak – Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Krakowie,
- ✓ Stanisław Cichoński – Okręg PZW Przemyśl,
- ✓ Piotr Walko – PGE EO Solina,
- ✓ Barbara Kmiotek – Biuro Rozwoju Miasta Przemyśl,

- ✓ Krzysztof Kamiński - Biuro Rozwoju Miasta Przemysł,
- ✓ Magdalena Capecka – Zespół Parków Krajobrazowych w Przemysłu,
- ✓ Tadeusz Kroker – Zespół Parków Krajobrazowych w Przemysłu,
- ✓ Przedstawiciel TERRA Sp. z o. o
- ✓ Krzysztof Kukuła – Uniwersytet Rzeszowski,
- ✓ Dorota Horabik – Klub Przyrodników,
- ✓ Zofia Książkiewicz – Klub Przyrodników,
- ✓ Agata Jirak – MGGP S.A.,
- ✓ Michał Jarząbek – MGGP S.A.,
- ✓ Dorota Rogąła – planista regionalny, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie,

PRZEBIEG SPOTKANIA

Rozpoczęcie spotkania i prezentacje

Spotkanie rozpoczęła Pani Agnieszka Marcela, która powitała zgromadzonych gości. Przedstawiła pracowników RDOŚ w Rzeszowie zaangażowanych w projekt oraz wykonawców PZO, następnie oddała głos Panu Robertowi Stańko.

Pan Robert Stańko zidentyfikował główne zagrożenia oraz działania ochronne dla przedmiotów ochrony Następnie odniósł się do uwag zgłoszonych przez uczestników poprzedniego spotkania oraz sposobu ich rozpatrzenia.

Przebieg dyskusji

Pan Zbigniew Gnus

Odnosił się do wskazań do dokumentów planistycznych, znajdujących się w projekcie planu zadań ochronnych, dotyczących niedopuszczania wyznaczania nowych terenów budowlanych i lokalizacji urządzeń rekreacji i turystyki w terenach zalewowych z wyjątkiem drobnej infrastruktury związanej z turystyką kajakową . Zwrócił uwagę na to, że w prawie budowlanym nie występuje pojęcie drobnej infrastruktury.

Pan Robert Stańko

Zadał pytanie na jakie wyrażenie zatem byłoby dobre. Wytłumaczył, że zapis ten znalazł się w dokumentacji planu zadań ochronnych w celu uniknięcia budowy np. większej przystani. Z taką inwestycją wiązałoby się zastosowanie surowców takich jak beton, stąd infrastruktura tego typu doprowadziłaby do zniszczenia brzegu.

Pan Piotr Walko

Zaznaczył, że przystanie są budowane jako obiekty pływające, w związku z tym wymagają pozwolenia wodno-prawnego, wydawanego przez marszałka województwa. Zaproponował zmianę zapisu z drobnej infrastruktury na infrastrukturę na stałe związaną z gruntem.

Pan Zbigniew Gnus

Nie zgodził się z tą propozycją. Podał przykład konstrukcji drewnianych, które też mogą być związane z gruntem, zatem różnica między konstrukcją betonową a drewnianą w takim przypadku tkwi jedynie w zastosowanym surowcu.

Głos z Sali

Odnosił się do zapisu zawartego we wskazaniach do dokumentów planistycznych dotyczącego niedopuszczania wyznaczania nowych terenów budowlanych i lokalizacji urządzeń rekreacji i turystyki w terenach zalewowych z wyjątkiem drobnej infrastruktury związanej z turystyką kajakową (konstrukcje drewniane pomostów, kładek bez trwałych elementów betonowych). Zaproponował dopuszczenie lokalizowania obiektów turystycznych w terenach zalewowych jednak na ograniczonej powierzchni. Poinformował, że wyznaczenie konkretnej wartości powierzchni jest zasadne z uwagi np. na planowanie budowy domków letniskowych.

Pan Robert Stańko

Odpowiedział, że w zapisach projektu PZO inwestycje dotyczące infrastruktury turystycznej zlokalizowane w terenie zalewowym powinny być wykluczone.

Głos z Sali

Zauważył, że w formułując wskazania do dokumentów planistycznych należy przewidzieć zapotrzebowanie na turystykę wynikające z walorów obszaru.

Pan Robert Stańko

Wyjaśnił, że celem nie jest eliminacja turystyki. Podsumował, że proponowane zapisy nie zakazują budowy drobnej infrastruktury turystycznej, tj. infrastruktury niebetonowej, konstrukcji drewnianych.

Pan Piotr Walko

Poruszył kwestię dotyczącą zapisu niedopuszczającego lokalizowania w terenie zalewowym obiektów zawierających elementy betonowe. Poinformował, że za bezpieczeństwo na promie odpowiada żegluga śródlądowa, która powinna określić, czy potrzebne są mocowania betonowe w przypadku istniejących pomostów.

Pan Robert Stańko

Wyjaśnił, że zapis w PZO nie wyklucza remontów już istniejących pomostów.

Pan Zbigniew Gnus

Odnosząc się do przedmówcy, zwrócił uwagę na sytuację w której pojawi się potrzeba przetransportowania kajaków na brzeg.

Pani Agnieszka Marcela

Skierowała pytanie do zgromadzonych gości o dotychczasowe rozwiązania dotyczące pomostów kajakowych na Sanie.

Pan Robert Stańko

Podał za przykład rzekę Drawę. Podkreślił, że nie znajdują się na jej brzegach przystanie czy też elementy betonowe. W przypadku tego obszaru rozwiązaniem jest np. pomost lub kładka.

Pan Piotr Walko

W kontekście powyższej dyskusji, poruszył kwestię prawa budowlanego oraz prawa wodnego. Wyjaśnił, że nie można wybudować urządzenia wodnego na rzece, z uwagi na to, że jest ona własnością RZGW, stąd do realizacji budowy takiego urządzenia konieczna jest zgoda tej instytucji. Ponadto Urząd Marszałkowski wydaje zezwolenie wodno-prawne. Natomiast w przypadku konstrukcji betonowych trzeba uzyskać pozwolenie na budowę.

Pan Zbigniew Gnus

Zauważył, że w przypadku proponowanych zapisów, problem może stanowić budowa mostu, jako obiektu posiadającego elementy betonowe.

Pani Agnieszka Marcela

Zaproponowała poszerzenie zapisu niedopuszczającego wyznaczania nowych terenów budowlanych i lokalizacji infrastruktury na terenach zalewowych, o informację, że nie dotyczy on inwestycji celu publicznego.

Pani Lucyna Zymyn

Odniosła się do propozycji wskazań do dokumentów planistycznych przedstawionych w projekcie PZO. W przypadku wskazań do zmian w aktualizacji studiów uwarunkowań i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego znajdują się zapisy ograniczające zabudowę zlewni rzeki San. Wskazywanie zmian odnoszących się do dokumentów planistycznych całego obszaru zlewni, może doprowadzić do problematycznych sytuacji uniemożliwiających lokalizowanie wszelkich przedsięwzięć na bardzo dużej powierzchni. Następnie nawiązała do zapisu niedopuszczającego wyznaczania nowych terenów budowlanych i lokalizacji urządzeń rekreacji i turystyki w terenach zalewowych z wyjątkiem drobnej infrastruktury związanej z turystyką kajakową (konstrukcje drewniane pomostów, kładek bez trwałych elementów betonowych). Zwróciła się z prośbą, żeby w takich przypadkach uwzględniać procedury ocen oddziaływania na środowisko, które są już ograniczeniem zabudowy terenów zalewowych. Zwróciła również uwagę na zapis odnoszący się do wyznaczania korytarzy ekologicznych wzdłuż rzeki San oraz potoków o stałym przepływie biegnących przez tereny zabudowane i projektowane do zabudowy. Przedstawiła problem istniejący w przypadku zwartej zabudowy oraz braku, w takim przypadku, możliwości budowy nowego obiektu między budynkami.

Pan Robert Stańko.

Podkreślił, że zapisy w PZO służą wskazaniu wykonawcom ocen oddziaływania na środowisko niekorzystnego wpływu jaki może mieć lokalizowanie w terenach zalewowych infrastruktury. Stąd zastanawiał się nad zmianą zapisu z „nie dopuszcza się wyznaczania nowych terenów budowlanych...” na „należy uwzględnić niekorzystny wpływ lokalizowania obiektów budowlanych...” Następnie poinformował, że w odniesieniu do powyższego zapisu w projekcie PZO zostały umieszczone odstępstwa dotyczące lokalizowania dróg lub

kanalizacji.. Odniósł się także do wypowiedzi przedmówcy dotyczącej problemów związanych z lokalizowaniem nowych obiektów budowlanych ze względu na wyznaczenie korytarzy ekologicznych o szerokości 50 m po obu stronach Sanu oraz 15 m po obu stronach potoków o stałym przepływie w terenach zabudowanych oraz planowanych pod zabudowę. Wyjaśnił, że proponowana szerokość korytarzy ekologicznych oraz niedopuszczenie do ich zabudowy pozostawia możliwość odsunięcia wału od koryta rzeki. Dodał, że zabudowa znajdująca się poza zdefiniowaną linią, może być zagęszczana.

Pani Lucyna Zymyn

Zwróciła uwagę na brak zapisu we wskazaniach do zmiany dokumentów planistycznych o możliwości lokalizowania kanalizacji lub dróg w terenach zalewowych. Poprosiła o uzupełnienie wskazań o powyższe odstępstwa. Następnie poinformowała, że wzdłuż rzeki San, zwarta zabudowa miejscami znajduje się w bliższej odległości od koryta rzeki niż proponowana szerokość korytarzy ekologicznych. Podkreśliła, że niektóre miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego są już w tej strefie zatwierdzone. Niedopuszczanie zabudowy tych terenów będzie zatem wymagało wypłaty odszkodowań. Zadała pytanie, kto za powyższe odszkodowania będzie odpowiedzialny.

Pani Agnieszka Marcela

Odnosząc się do uwag przedmówcy, zaproponowała doprecyzowanie powyższego wskazania dotyczącego wyznaczania korytarzy ekologicznych oraz ograniczeń związanych z ich zabudową o informację, że nie dotyczy on aktualnych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Nawiązała także do wskazań do zmiany dokumentów planistycznych obejmujących całą zlewnię rzeki San. Zwróciła uwagę na potrzebę ograniczenia terenu zlewni, dla którego zapisane zostaną propozycje zmian w dokumentach planistycznych.

Pan Robert Stańko

Zaproponował sprecyzowanie obszaru zlewni rzeki San, do którego powinny odnosić się zmiany w dokumentach planistycznych jako terenu gmin przylegających do Sanu.

Pan Piotr Walko

Poruszył aspekt wskazania Elektrowni Wodnej w Solinie jako zagrożenia dla przedmiotów ochrony m.in. ze względu na zmiany temperatury wody. Wyjaśnił, że zrzut wody z Elektrowni Wodnej w Solinie następował na prośbę PZW. Poinformował także o występującej w okresie jesiennym niżówce hydrologicznej. Zbiornik w Solinie przygotowuje się na wypadek wystąpienia takiej niżówki, również w celu utrzymania życia biologicznego w Sanie. Podkreślił, że nie powinno się określać zatem zbiornika w Solinie jako zagrożenia. Zaznaczył również, że ze względu na wyłapywanie odpowiednich ilości wody, funkcjonowanie tego zbiornika chroni tereny umiejscowione poniżej przed zalaniem.

Pan Robert Stańko

Podtrzymywał zdanie o negatywnym oddziaływaniu zbiornika na przedmioty ochrony. Podkreślił, że celem nie jest likwidacja elektrowni, lecz wypracowanie lepszego dla przedmiotów ochrony systemu pracy zbiornika.

Pani Lucyna Zymyn

Zasugerowała zmianę zapisu projektu PZO wskazującego działania kompensujące oraz minimalizujące negatywny wpływ zbiornika na przedmioty ochrony. Jej zdaniem mowa o kompensacji jest niezasadna z uwagi na to, że zbiornik w Solinie powstał wcześniej, niż Obszar Natura 2000. Stąd zaproponowała pozostawienie zapisu odnoszącego się jedynie do minimalizacji negatywnego wpływu elektrowni. Zwróciła również uwagę na zapisy dotyczące czystości wód, aby posługiwać się w nich określeniem jednolitych części wód.

Pani Agnieszka Marcela

Zgodziła się z tym, że sformułowanie „kompensacja”, może być różnie interpretowane przez osoby analizujące zapisy PZO, natomiast zapis dotyczący minimalizacji powinien pozostać w projekcie PZO. Następnie podziękowała przedmówczyni za cenną uwagę odnoszącą się do potrzeby nawiązania w projekcie PZO do klasyfikacji jednolitych części wód. W tym kontekście, zwróciła uwagę na potrzebę odniesienia się w zapisach PZO do Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, w celu uzyskania informacji o jednolitych częściach wód oraz przypisanego im statusu i stanu. Następnie poruszyła aspekt dotyczący populacji kormorana. Poinformowała, że plan gospodarowania populacją kormorana jest na etapie przygotowania i nie został jeszcze zatwierdzony przez specjalistę ornitologa. Dokument ten zawiera zapis dopuszczający odstrzał kormoranów w niektórych sytuacjach. Ze względu na to, że powyższy dokument nie posiada jeszcze mocy prawnej, zaproponowała poszerzenie zapisów w projekcie PZO o zagrożenie, jakie może stanowić lokalna populacja kormorana dla przedmiotów ochrony. Zdefiniowanie tego zagrożenia w PZO mogłoby być podstawą do wydania pozytywnej decyzji przez RDOŚ na odstrzał tego gatunku. Następnie skierowała pytanie do Pana prof. Krzysztofa Kukuły o to, czy gatunek ten stanowi zagrożenie dla przedmiotów ochrony, czy też nie.

Pan Krzysztof Kukuła

Wy tłumaczył, że w projekcie PZO nie ujęto kormorana jako zagrożenia, ponieważ ekspertyza nie wykazała istotnego wpływu populacji kormorana na cenne gatunki ryb znajdujące się w obszarze. Zaznaczył jednak, że problem ten występuje w dużej skali poza jego granicami. Podkreślił, że mimo, iż nie należy do zwolenników odstrzału gatunków chronionych, proponowałby ujęcie tego problemu w PZO.

Pan Piotr Walko

Zgodził się z przedmówcą. Zauważył, że kormoran może przenieść się do Zwierzynia ze względu na złodzenie odcinków Sanu, na których teraz występuje. Na tej podstawie możliwe są wnioski Polskiego Związku Wędkarskiego do Elektrowni Wodnej w Solinie o zalodzenie odcinka Sanu od Zwierzynia do Sanoka w celu ograniczenia dla tego gatunku dostępności do ryb.

Pan Krzysztof Kukuła

Zwrócił uwagę na to, że w opisanym przypadku pojawia się dylemat związany z ochroną przyrody. Podał przykład programów restytucji łososia oraz występowania w tych miejscach kormorana, który żywi się rybami. Stąd może zagrażać populacji łososia. Następnie zastanawiał się, na ile odstrzał kormorana jest skuteczny pod względem minimalizacji negatywnego wpływu na ichtiofaunę. Zwrócił uwagę, że ujęcie w PZO informacji o

potencjalnym zagrożeniu jakie może stanowić kormoran dla przedmiotów ochrony prawdopodobnie jest zasadne. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, mogłaby na podstawie tego zapisu wydać pozytywną decyzję na odstrzał kormoranów należących do populacji zagrażających cennej ichtiofaunie.

Pan Stanisław Cichocki

Odnosząc się do wypowiedzi przedmówców, przedstawił stanowisko PZW dotyczące określania kormoranów jako potencjalnego zagrożenia dla ichtiofauny. Zaznaczył, że plan zadań ochronnych sporządzany dla obszaru Rzeka San, bezwzględnie powinien być w tym zakresie uzupełniony. Określił kormorana jako szkodnika rybackiego. Taki wniosek wynika z aktualnych badań i obserwacji, prowadzonych w Okręgu PZW Krosno i Przemyśl. Kormorany opanowują okresowo wody wszystkich obwodów rybackich Sanu, z nasileniem ich występowania w ostatnich 5-ciu latach.

(Uzupełnienie do wypowiedzi nadesłane w ramach późniejszych uwag do protokołu: Z ujęć fotograficznych oraz badań wynika, że: w latach 2008-2009 tylko na wodach obwodów rybackich San nr 6, San nr 7, San nr 8 – będących w prawnym użytkowaniu Okręgu PZW Przemyśl – przez okres miesiąca występowało po ok. 300 szt. kormoranów, wywołujących szkody w rybostraniu w ilości ok. 14.850 kg ryb i straty w wysokości 292.000,- zł. W latach 2010-2012 naliczono (z ujęć fotograficznych) 450-500 szt. kormoranów, powodujących szkody w ilości ok. 24.750 kg ryb i straty w wysokości 495.000,- zł. Podobnymi szkodnikami rybackimi w wodach Sanu są nurogęsi, u których stwierdzono w składzie pokarmu występowanie takich gatunków ryb jak pstrąg potokowy, głowacz białopłetwy (prawie chroniony) strzebla potokowa i piekielnica, także pod ochroną. Badania wykazały, że dodatkowe szkody i straty z powyższego tytułu wynoszą w latach 2008-2012 odpowiednio od 4.000 kg ryb do 14.850 kg i w wymiarze finansowym od 79 tys. do 290 tys. zł.).

Pani Agnieszka Marcela

Skierowała pytanie do Pana prof. Krzysztofa Kukuły o powód proponowanych dodatkowych ekspertyz związanych z badaniem przepływów w rzece San.

Pan Krzysztof Kukuła

Wyjaśnił, że sugestie wynikały ze zmian poziomu wody na Sanie. W tym roku obserwowano ogromne wahania poziomu wód. Wy tłumaczył, że w okresie letnim zwiększenie na skutek działalności zbiornika w Solinie poziomu wód w rzece San nie jest działaniem sprzyjającym dla ryb będących przedmiotem ochrony. Okres niskiej wody na Sanie jest warunkiem wbudowanym w ich biologię. Stąd zwiększenie poziomu wody szkodzi tym gatunkom. Zastanawiał się czy dałoby się chociażby częściowo pogodzić uwarunkowania związane z zapewnieniem dobrego stanu gatunków oraz funkcji jakie pełni zbiornik w Solinie – np. zaopatrzenia ujęć. Podkreślił, że możliwe są także korzyści ekonomiczne, jakie mogą wynikać z zapewnienia odpowiednich warunków dla ryb zasiedlających San.

Pan Piotr Walko

Zwrócił uwagę na fakt, że nie zawsze powodem zwiększonych przepływów w rzece San jest zrzut wody z Soliny. Taki efekt następuje także przez wezbrania w dopływach Sanu. Poinformował, że bieżące informacje o stanie rezerwy w zbiorniku oraz odpływie i przyptywie do zbiornika można znaleźć na stronie internetowej <http://oki.krakow.rzgw.gov.pl/> Można na tej podstawie stwierdzić, czy w danym okresie, kiedy następuje zwiększenie

poziomu wód w rzece San, związane jest ono ze zrzutem wody z Soliny, czy też pochodzi z innych źródeł np. wezbrań w dopływach.

Pani Magdalena Radecka

Reprezentując Urząd Marszałkowski odpowiedzialny za wydawanie zezwoleń wodno-prawnych, odniosła się zarzutu wykonawców projektu PZO o braku oceny oddziaływania na środowisko dla Elektrowni Wodnej w Solinie. Wyjaśniła, że nie ma podstaw prawnych, aby przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko do istniejących już budowli hydrotechnicznych, jak również weryfikacji wydanych zezwoleń wodno-prawnych.

Głos z Sali

Odniósł się do zapisu we wskazaniach do zmiany dokumentów planistycznych, który nie dopuszcza działań powodujących obniżenie wód gruntowych. W przypadku np. stwierdzonego zagrożenia osuwiskami, niezbędne jest obniżenie poziomu wód gruntowych w celu zabezpieczenia budynków lub infrastruktury technicznej.

Pani Lucyna Zymyn

Uzupełniła powyższą uwagę o informację, że również na podstawie tego zapisu można zakazać melioracji.

Pan Robert Stańko

Zwrócił się z prośbą do uczestników spotkania o propozycje doprecyzowania tego zapisu w taki sposób, by nie blokował takich sytuacji.

Pani Agnieszka Marcela

Zaznaczyła, że należy doprecyzować zapis odnoszący się do obniżania wód gruntowych. Następnie poruszyła kwestię zapisu we wskazaniach do dokumentów planistycznych dotyczącego dążenia do renaturalizacji i rewitalizacji zdegradowanych odcinków rzek. Ponownie zwróciła uwagę na potrzebę odniesienia się do Planu gospodarowania wodami, zawierającego informacje o statusie oraz stanie jednolitych części wód. Na podstawie powyższego dokumentu będzie można wyznaczyć odcinki rzek określone w PZO jako zdegradowane. Zwróciła także uwagę, że w przypadku niektórych rzek i ich odcinków, zwłaszcza wybetonowanych, takich jak potok Płowiecki, rewitalizacja będzie bardzo trudna do przeprowadzenia.

Pani Agnieszka Szybiak

Zwróciła uwagę na potrzebę zdefiniowania pojęcia zdegradowanych odcinków rzek. Następnie odniosła się do wskazań do zmiany studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, na podstawie których w powyższych dokumentach należy wykreślić budowę zbiornika Dynów-Niewistka. Poinformowała, że RZGW wniosło o pozostawienie zapisu dotyczącego budowy zbiornika.

Pani Agnieszka Marcela

Nawiązała do poruszonego tematu dotyczącego zbiorników zaporowych. Zwróciła uwagę na to, że zapis w dokumentacji PZO nie może niczego zakazać, ale powinna się znaleźć w tym dokumencie informacja o tym, że budowa zbiornika Niewistka odbiera sens

istnieniu obszaru. Zapis ten może być przydatny w momencie sporządzania oceny oddziaływania na środowisko. Pozostawienie takiej informacji w PZO będzie wskazówką dla wykonawców oceny.

Pani Lucyna Zymyn

Zwróciła uwagę na to, że jeśli wykreśli się z dokumentów planistycznych możliwości lokalizowania zbiorników, tereny przewidziane wcześniej pod ten zbiornik, zostaną zabudowane. W przypadku zagrożenia powodziowego nie będzie można zrealizować budowy zbiorników, a nie wszystkie rozwiązania nietechniczne w każdym przypadku się sprawdzają.

Pan Robert Stańko

Nie zgodził się ze stanowiskiem Pani Lucyny Zymyn.

Pani Agnieszka Szybiak

Odniosła się do wskazania do dokumentów planistycznych tj.: „utrzymywać koryta rzek i potoków w stanie naturalnym, ograniczać regulacje cieków do przypadków koniecznych i wyłącznie w terenach zabudowanych”. Wyjaśniła, że są sytuacje kiedy zabezpieczania skarpi brzegowych prowadzi się poza terenem zabudowanym, np. w przypadku zabezpieczenia infrastruktury czy zagrożonej sieci elektrycznej, stąd zaproponowała poszerzenie zapisu o odstępstwa uwzględniające sytuacje konieczne.

Pani Agnieszka Marcela

Zasugerowała uzupełnienie zapisu analizowanego przez przedmówczynię o informację, że działania te powinny być podejmowane w uzgodnieniu z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000. Ponownie odnosząc się do tematu zbiorników zaporowych, wyjaśniła, że każda inwestycja może powstać w obszarze Natura 2000 po spełnieniu określonych wymogów. Jeśli funkcja zbiornika zostanie określona jako nadrzędny interes publiczny, stwierdzi się brak alternatyw na osiągnięcie zdefiniowanego celu oraz zostaną zbadane, następnie zrealizowane potrzeby kompensacji środowiskowej, to budowa zbiornika będzie mogła być zrealizowana. Zaznaczyła, że procedura ta jest trudna, jednak możliwa. Zasadne jest jednak wprowadzanie zapisów do PZO, będących wskazaniem zagrożenia dla obszaru, oraz przenoszenie tej informacji do dokumentów planistycznych, aby była szeroko dostępna dla osób zainteresowanych.

Pani Barbara Kmiotek

Poruszyła aspekt zapisów będących wskazaniem do zmiany dokumentów planistycznych. W przypadku zapisu dotyczącego egzekwowania zasad rolniczego zagospodarowania terenów międzywała opartego na użytkach zielonych, zadała pytanie o interpretację tego zapisu w przypadku np. zielonych plaż.

Pan Robert Stańko

Sprecyzował, że zapis ten odnosi się do działek, które zgodnie z ewidencją zostały określone jako użytki rolne..

Pani Barbara Kmiotek

Zwróciła uwagę, że nie jest to jasno zdefiniowane w powyższym zapisie. Ponadto

zwróciła się z prośbą o wykreślenie z powyższego zapisu sformułowania „egzekwować”. Następnie poinformowała, że gminy i miasta mają opracowane programy ochrony środowiska, w których zostały określone korytarze ekologiczne dla potoków. Podała przykład cieków, w przypadku których nie jest możliwe wyznaczenie korytarza ekologicznego w odległości 15m. tj. np. potoków ze stromymi skarpami brzegowymi.

Pani Małgorzata Skoczylas

Skierowała pytanie do Pana Roberta Stańko, czy w nowym SDF-ie opisane zostało siedlisko priorytetowe – lasy łąkowe, a jeśli tak to czy będą dostępne warstwy GIS z lokalizacją łągów w tym obszarze Natura 2000. Istnieją bowiem przypadki gdzie do łągów zaliczono wiklinowiska nasadzone niegdyś na potrzeby utrzymania koryta rzeki, co może uniemożliwiać wydawanie decyzji administracyjnych nakazujących wycinkę w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Podkreśliła, że znane są przypadki gdy plantacje wiklinowe były błędnie zaklasyfikowane jako łągi.

Pan Robert Stańko

Odpowiedział, że łągi nie są przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 Rzeki San i nie zostały zinwentaryzowane.

Pani Agnieszka Marcela

Wyjaśniła, że jeśli drzewa i krzewy, o których usunięcie wnioskuje RZGW są zdefiniowane jako siedlisko naturalne lecz istnieje prawdopodobieństwo, że jest to plantacja wiklinowa, RDOŚ wstrzymuje się z wydaniem decyzji na wycinkę, do czasu zweryfikowania tych siedlisk. Następnie zacytowała wytyczne Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska dotyczące możliwości wykreślenia gatunku z listy przedmiotów ochrony. Wykreślenie to jest zasadne tylko wtedy, gdy wpisanie gatunku do SDF było pierwotnym błędem naukowym lub uzyskano wiedzę o jego zaniku z przyczyn naturalnych, których nie można było wcześniej przewidzieć.

Pan Piotr Jucha

Skierował prośbę do Pani Agnieszki Marceli o uwzględnienie w planie zadań ochronnych już istniejących eksploatowanych obiektów pływających – promów. Zakaz wydobywania kopalin z rzeki San spowodował szybsze zamulanie na istniejącej drodze przeprawy promowej. Stąd w szczególności należy w zapisach PZO dopuścić możliwość utrzymania drożności rzeki na odcinku przeprawy. Prom, o którym mowa, zlokalizowany jest w miejscowości Wyszatyce. Często korzystają z niego rolnicy, także młodzież szkolna oraz turyści.

Pani Agnieszka Marcela

Odpowiedziała, że warto uwzględnić uwagę przedmówcy.

Na tym spotkanie zakończono

*Protokołowała
Agata Jirak*